

Nordisk Visfest 1985

Det låg spänning i luften redan veckor innan det skulle bli premiär på Nordisk Visfest i Hangö. En viss osäkerhet fanns också. Hur skulle det gå?

Vilket genomslag publikmässigt skulle visfesten ge?

Skulle satsningen på välkända och populära trubadurer ge plus eller minus i kassaskrinet?

Föreningen Visans Vänner i Hangö var nygrundad och hade officiellt inte mera än 6 månader på nacken och frågan vi ställde oss var: hade vi tagit oss vatten över huvudet??

Satsningen var enorm med våra ögon sett och helhetsgreppet var nytt.

Tidigt på morgonen antrade ett antal trubadurer bussen för en färd till Helsingfors. Tillbaka kom vi med Ukko-Pekka visångtåget till vilket 110 personer hade löst en förmånlig biljett för resan till Hangö.

Kostnaderna för visångtåget tackade vi stadsdirektör Arvi Suvanto och Hangö stad för.

Idén med visångtåget var perrongkonserter på vägen till Hangö. Den första hölls på järnvägsstationens perrong i Helsingfors och därefter på perrongerna i Kyrkslätt, Sjundeå, Karis och Ekenäs. Ett ljudteam med Pale Backman som primusmotor skötte om att det inom 2 minuter efter det tåget stannat fanns mikrofoner och förstärkare kopplade för ett kort trubadurframträdande. Perrongkonserterna lyckades över förväntan och speciellt på järnvägsstationen i Ekenäs fanns över hundra personer som med applåder tog emot våra trubadurer.

När tåget nådde ändstationen i Hangö möttes vi av ett hav av visentusiaster som följde tågresenärernas promenad mot utomhuskonsertplatsen i Granstedts park bakom de röda hamnmagasinen i Östra hamnen. Platsen hade kringgårdats med staket och bänkar hade placerats ut för publiken. Det hade varit bråda dagar för föreningens entusiastiska medlemmar.

Under promenaden från järnvägsstationen över viadukten mot Granstedts park var det många frågor som väntade på svar. Det var endast 45 minuter fram till att viskonserten skulle börja. Fanns där publik som väntade på oss?

När vi nå fram till konsertplatsen var den nästan öde förutom våra tågresenärer och en del av dem som mötte oss på stationen i Hangö.

Oj, det här var inte vad vi hade förväntat oss. Nu är goda råd dyra, var tanken som slog oss. MEN den här dagen var gudarna på sitt givmilda humör.

Plötsligt, som från ingenstans, vällde folk in på visfestområdet. Mungiporna lyfte uppåt och det var lätt att skratta. Inne i varumagasinet fanns våra trubadurer med Margareta Kjellberg och Cornelis Vreeswijk i spetsen. Det skulle bli en visfest inför en publik på drygt 700.

Vår föreningsfadder från Visans Vänner i Helsingfors, Henrik Huldén, var visfestens konferencier och han fångade genast publiken med välvalda skämt och korta visor. RMC-Show Service skötte om att ljudkvaliteten var perfekt.

En efter en trädde visfestens trubadurer fram på den enkla men mysiga scenen. Publiken njöt och applåderade Liliane Håkansson från Sverige, Halvard Jensen och Jörn-Simen Överli från Norge och Vis-á-Vis från Island. Finländska trubadurer var Mikko Alatalo och våra egna trubadurer Bo-Börje Ekholm och Rainer Roth.

MEN det var inte allt.

Publiken väntade på en final och applåderna ville aldrig ta slut när Margareta Kjellberg, Sverige, kom ut på scenen, vitsade och sjöng sina roliga visor. Och så slutligen var det dags för den första visfestens verkligt stora trubadur. Omskrivna Cornelis Vreeswijk från Sverige. Han tog alla med storm. Hela raden av hans mest kända visor klingade ut över konsertplatsen i Granstedts park.

Det kunde inte ha varit en bättre start för Nordisk Visfest i Hangö. Efter spänning och ovisshet om hur det skulle gå, kunde vi alla andas ut. Nordisk Visfest blev en succé utan like och det var betydligt lättare för föreningens ordförande Bo-Börje Ekholm, stadens kultursekreterare Birgitta Danielsson och visfestens initiativtagare Tomy Karlsson att ta sikte på följande års visfest.

Den ena visfesten har avlöst den andra i trettio år. Trubadurer från Finland, Sverige, Danmark, Norge, Island och Lettland har gästade Nordisk Visfest i Hangö. Frankrike har också varit med på ett hörn genom i Finland bosatta Alain Thibault.

Veckoslutet före midsommar är det dags igen - Nordisk Visfest XXX.